

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაცია
ეთიკის კომისიის
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
დისციპლინური დევნის აღძვრაზე უარის თქმის თაობაზე

მეოთხე დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

ოთარ კაჭკაჭაშვილი – კოლეგიის თავმჯდომარე

ანა ხურციძე – კოლეგიის წევრი

ინგა ბერიძე – კოლეგიის წევრი

საჩივრის ავტორი: ადვოკატი ი. ბ. /სიითი №/

საჩივრის კომისიაში შემოსვლის თარიღი: 14.03.2023

საჩივრის რეგისტრაციის ნომერი: 023/23

საჩივარი შემოტანილია: ადვოკატ მ. კ.-ს /სიითი №/ მიმართ

საჩივრის მოთხოვნა: ადვოკატ მ. კ.-სთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობისა დაკისრება

I აღწერილობითი ნაწილი

1. საჩივრის ავტორის პოზიცია:

- 1.1 საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას, 2023 წლის 14 მარტს საჩივრით მომართა ადვოკატმა ი. ბ.-მ და მოითხოვა ადვოკატ მ. კ.-სთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. ადვოკატი ი. ბ. დაესწრო 2023 წლის 27 აპრილს დისტანციური ფორმატით გამართულ საპროცესო კოლეგიის სხდომას, სადაც მხარი დაუჭირა მის მიერ წარმოდგენილ საჩივარს.
- 1.2 საჩივრის ავტორის განმარტებით, ადვოკატები: ფ. კ. და მ. კ. წარმოადგენდნენ მისი და ადვოკატ ბ. ქ.-ის კლიენტის მოწინააღმდეგე მხარის (მოპასუხის) ადვოკატებს ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში მიმდინარე სამოქალაქო დავაში (საქმე №---; საქმის განმხილველი მოსამართლე - გ. ვ.). ადვოკატ ი. ბ.-ის განცხადებით, 2023 წლის 10 იანვრის სასამართლოს მთავარ სხდომაზე, რომელსაც არ ესწრებოდა ადვოკატი მ. კ., თუმცა ესწრებოდა მისი და - ადვოკატი ფ. კ., ადვოკატმა ფ. კ.-მ მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატებს: ბ. ქ.-სა და ი. ბ.-ს მიაყენა სიტყვიერი

შეურაცხყოფა. კერძოდ, ადვოკატმა ფ. კ.-მ არაერთხელ, მტკიცებით ფორმატში განაცხადა, რომ მოსარჩელე მხარის ადვოკატებმა გააყალბეს მტკიცებულებები, მათ შორის, ფოსტის/კორესპონდენციის მხარისათვის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტაცია; ყალბი დოკუმენტებით ცდილობდნენ სასამართლოს შეცდომაში შეყვანას და მათი კლიენტისათვის სასარგებლო შედეგის მიღებას. საჩივრის ავტორის განმარტებით, მან და ადვოკატმა ბ. ქ.-მ სასამართლო პროცესზე დააზუსტეს, რომ ადვოკატ ფ. კ.-ს მიერ გაჟღერებული ინფორმაცია არ შეესაბამებოდა სინამდვილეს და განმარტეს, რომ კურიერმა ზ. კ.-მ სადავო კორესპონდენცია პირადად ჩააბარა მოპასუხესა და მოპასუხის დედას, თუმცა მათ შეტყობინების ჩაბარებაზე უარი განაცხადეს, რაც კურიერის მიერ აღნიშნულია საფოსტო ბილის სპეციალურ შტრიხკოდთან ბლანკეტზე. საჩივრის ავტორის განმარტებით, მან არაერთხელ განუმარტა ადვოკატ ფ. კ.-ს, რომ მის მიერ სასამართლოში წარდგენილი მტკიცებულებების ავთენტურობა დასტურდებოდა სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ბიურო“-ს მიერ გაცემული კალიგრაფიული ექსპერტიზის დასკვნით. მომჩივანის განცხადებით, კოლეგების განმარტების მიუხედავად, ადვოკატი ფ. კ. განაგრძობდა მისი, ადვოკატ ბ. ქ.-ისა და მოსარჩელის მტკიცებულებების გაყალბებაში დადანაშაულებას და აცხადებდა, რომ ეს იყო როგორც თავად მისი და მისი დის, ასევე მათი მარწმუნებლის ხელთ არსებული უტყუარი ინფორმაცია და სამივეს პოზიცია.

- 1.3 საჩივრის ავტორის განმარტებით, ადვოკატმა მ. კ.-მ 27.12.22 წელს შესაგებელი წარადგინა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში, სამოქალაქო საქმეზე №---, სადაც კოლეგებს მოიხსენიებდა გამყალბებლებად და ადანაშაულებდა მათ მტკიცებულებების გაყალბებაში. საჩივრის ავტორის პოზიციით აღნიშნული პოზიცია არ წარმოადგენს სტანდარტს, დაცვის ტაქტიკას, გამოხატვისა და სიტყვის თავისუფლებას; არ წარმოადგენს პოზიციას, რომ „ადვოკატს სიტყვა გაეცა“ პროცესზე და ვერ აკონტროლებდა რას ლაპარაკობდა და რა მიზნით იყენებდა ტაქტიკას. საჩივრის ავტორის შეფასებით, ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ დარღვეულია პროფესიული ეთიკის კოდექსით გათვალისწინებული კოლეგიალობის ვალდებულება.
- 1.4 საკუთარი პოზიციის დასადასტურებლად ადვოკატმა ი. ბ.-მ ეთიკის კომისიაში წარმოადგინა შუამდგომლობა, სადაც ითხოვდა ადვოკატ ბ. ქ.-ის მოწმის სტატუსით გამოკითხვას, რაც დაკმაყოფილდა საპროცესო კოლეგიის გადაწყვეტილებით. გარდა მოწმის გამოკითხვის თაობაზე შუამდგომლობისა, საკუთარი პოზიციის დასადასტურებლად ადვოკატმა ი. ბ.-მ წარმოადგინა ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2023 წლის 10 იანვრის სასამართლო სხდომის ოქმი (საქმე N---).

2. საჩივრის ავტორის მოწმის, ადვოკატ ბ. ქ.-ის /სიითი N---/ განმარტება:

- 2.1 საპროცესო კოლეგიამ საჩივრის ავტორის შუამდგომლობის საფუძველზე, 2023 წლის 27 აპრილს, დისტანციური ფორმატით, მოწმის სტატუსით გამოკითხა ადვოკატი ბ. ქ.. მოწმემ დაადასტურა საჩივრის ავტორის მიერ საჩივარში მითითებული გარემოებები.
- 2.2 მოწმის განმარტებით, ადვოკატი ფ. კ. მას და ადვოკატ ი. ბ.-ს უწოდებდა არაკეთილსინდისიერ მხარეს; სასამართლოს წინაშე აცხადებდა, რომ მათ გააყალბეს დოკუმენტი და შესაგებელი არ ჩაბარებია; აპელირებდა, რომ სასამართლო პროცესი წარმოადგენდა ფარსს და დოკუმენტები არ ყოფილა ატვირთული სასამართლო დოკუმენტბრუნვის ერთიან ელექტრონულ სისტემაში. ადვოკატი ფ. კ. სასამართლო პროცესზე აცხადებდა, რომ ეს იყო არა მხოლოდ მისი, არამედ მისი

დისა და კლიენტის ხელთ არსებული უტყუარი ინფორმაცია და პოზიცია. მოწმის განმარტებით, ადვოკატს მოსამართლემ არაერთხელ მისცა სიტყვიერი შენიშვნა, თუმცა ის არ გაუფრთხილებია და არც დაუჯარიმებია. მოწმემ ყურადღება გაამახვილა ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სხდომის ოქმის (საქმე N---) 01:15:29; 01:16:38; 01:16:45 საათებზე და განმარტა, რომ სხდომის ოქმის აღნიშნულ მონაკვეთებში მკაფიოდ ისმის რომ ადვოკატი ფ. კ. კოლეგებს მოიხსენიებს არაკეთილსინდისიერ მხარედ და აღნიშნავს, რომ მათ გააყალბეს მტკიცებულებები.

3. ადვოკატის პოზიცია:

3.1 ადვოკატ მ. კ.-ს 2023 წლის 24 მარტს ელექტრონული ფოსტის საშუალებით ელექტრონული ფოსტის მისამართზე გაეგზავნა საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი საჩივარი და საქმის მასალები, ადვოკატს ეთიკის კომისიაში არ წარმოუდგენია წერილობითი ახსნა-განმარტება, თუმცა 2023 წლის 3 მაისის დისტანციური ფორმატით გამართულ საპროცესო კოლეგიის სხდომაზე წარმოადგინა ზეპირი განმარტება და არ დაეთანხმა საჩივარში მითითებულ გარემოებებს.

3.2 ადვოკატის განმარტებით, ის არ ესწრებოდა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში 10.01.2023 წელს გამართულ პროცესს, თუმცა პროცესში მონაწილეობას იღებდა მისი და - ადვოკატი ფ. კ.- ადვოკატ მ. კ.-ს განმარტებით, მათ კლიენტსა და მოწინააღმდეგე მხარეს შორის 2019 წლიდან მიმდინარეობს სამართლებრივი დავები და მათ არაერთი სასამართლო პროცესი ჰქონიათ, რის გამოც მოწინააღმდეგე მხარისათვის ცნობილი იყო როგორც მათი კლიენტის, ასევე წარმომადგენლების ფაქტობრივი საცხოვრებელი და სამუშაო მისამართები, თუმცა მოწინააღმდეგე მხარემ შეტყობინება მხარის იურიდიულ მისამართზე გააგზავნა. მოპასუხე ადვოკატის განცხადებით, მისთვის გაუგებარია რას ემსახურებოდა მხარის აღნიშნული ტაქტიკა და სტრატეგია. ადვოკატმა მ. კ.-მ საპროცესო კოლეგიის სხდომაზე განმარტა, რომ მისთვის ცნობილია სხდომის ოქმის შინაარსი და ის პოზიცია, რაც მისმა დამ - ადვოკატმა ფ. კ.-მ ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში გააჟღერა. ადვოკატ მ. კ.-ს განცხადებით, ადვოკატ ფ. კ.-ს კოლეგებისათვის არ მიუყენებია შეურაცხყოფა და არ დაუბრალებია მათთვის მტკიცებულებების გაყალბება, რაც დასტურდება კიდევ ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სხდომის ოქმით (საქმე N---). ადვოკატ მ. კ.-ს განმარტებით, ის იზიარებს ადვოკატ ფ. კ.-ს მოსაზრებას და თვლის რომ საფოსტო დოკუმენტზე მითითებული მონაცემები წარმოადგენს სიცრუეს და იზიარებს შეხედულებას, რომ ეს არა მოწინააღმდეგე მხარის წარმომადგენლების, არამედ, კურიერის არაკეთილსინდისიერ ქცევას ადასტურებს.

3.3 ადვოკატმა მ. კ.-მ მის მიერ ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში (საქმე N---) წარდგენილ შესაგებელში, რომელსაც ხელს არ აწერს ადვოკატი ფ. კ. და ხელმოწერილია მხოლოდ ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ, განმარტა, რომ შესაგებელში მითითებული მსჯელობა არ ეხებოდა ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის პროცესსა და საფოსტო დოკუმენტს. ფრაზები მიემართებოდა იმ გაყალბებულ დოკუმენტებს, რაზეც მიმდინარეობდა გამოძიება ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურში და სასამართლოსათვის წარდგენის მიზნით, აღნიშნული სადავო დოკუმენტები თან ერთვოდა მათ მიერ წარდგენილ შესაგებელს. ადვოკატის განმარტებით, მას კოლეგები არ დაუდანაშაულებია მტკიცებულებების გაყალბებაში და შესაგებელში ასეთი რამ მითითებული არ ყოფილა. შესაგებელში მითითებული მსჯელობა კი,

ეხებოდა მხარეთა შორის მიმდინარე დავის შინაარსს და მიმართული იყო მისი კლიენტის ინტერესების დაცვისაკენ.

II. სამოტივაციო ნაწილი

4. ფორმალური წინაპირობების შემოწმება:

4.1 ადვოკატი მ. კ. არის საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის მოქმედი წევრი, /სიითი №/, სპეციალიზაცია - საერთო, არასრულწლოვანთა მართლმსაჯულება, ბავშვთა უფლებები (სამოქალაქო).

4.2 ადვოკატმა ი. ბ.-მ ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიას მომართა 2023 წლის 14 მარტს.

4.3 სადავო ქმედება განხორციელდა 2023 წელს. „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32.2 მუხლის შესაბამისად დაცულია ეთიკის კომისიისთვის მომართვის ვადა.

5. შემაჯამებელი დასკვნა:

ეთიკის კომისიას მიაჩნია, რომ ადვოკატ მ. კ.-ს მიმართ არ უნდა აღიძრას დისციპლინური დევნა, რადგან მოცემულ შემთხვევაში არ არსებობს „ადვოკატთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლითა და „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების 30-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური დევნის აღძვრის საფუძველი.

6. სამართლებრივი შეფასება:

6.1 საჩივრის ავტორის პრეტენზია გამოიხატა შემდეგში: ადვოკატმა მ. კ.-მ ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში, სამოქალაქო საქმეზე N--- წარადგინა შესაგებელი, სადაც მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატებს უწოდა გამყალბებლები; დაადანაშაულა ისინი დოკუმენტების გაყალბებაში; ხოლო ადვოკატ მ. კ.-ს და - ადვოკატი ფ. კ., ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სასამართლო სხდომაზე (საქმე N---) განაგრძობდა მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატების მტკიცებულებების გაყალბებაში დადანაშაულებას და აცხადებდა, რომ ეს იყო როგორც თავად მისი და მისი დის, ასევე მათი მარწმუნებლის ხელთ არსებული უტყუარი ინფორმაცია.

6.2 საპროცესო კოლეგიამ იმსჯელა ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 მუხლის და 10.1 მუხლის შესაძლო დარღვევის თაობაზე:

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 მუხლის მიხედვით, „პროფესიული საქმიანობის განხორციელებისას ადვოკატი ვალდებულია პატივი სცეს კოლეგებს და არ შელახოს მათი ღირსება.“

ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 10.1 მუხლის მიხედვით, „ადვოკატი ვალდებულია პატივი სცეს თავის კოლეგას.“

6.3 ადვოკატს, პროფესიული საქმიანობიდან გამომდინარე, კოლეგის მიმართ აქვს მთელი რიგი ნეგატიური და პოზიტიური ვალდებულებები. პროფესიული ეთიკის კოდექსი აკისრებს ადვოკატს ნეგატიურ ვალდებულებას არ შელახოს კოლეგის ღირსება, საქმიანი რეპუტაცია თუ კლიენტის უფლებები და ამავდროულად, აღჭურავს მას ისეთი პოზიტიური ვალდებულებით, როგორცაა კოლეგებთან ურთიერთობასა და კომუნიკაციაში პატივისცემის გამოჩენა.

გამომდინარე აქედან, კოლეგებს შორის ნებისმიერი საპროცესო დაპირისპირება, ისეთი ფორმატით უნდა წარიმართოს, რომ ადვოკატებმა განამტკიცონ პროფესიისადმი პატივისცემა და არ შელახონ კოლეგის ღირსება. ამავდროულად, კოლეგიალობის ვალდებულება გამომდინარეობს საერთო კორპორატიული ინტერესიდან - ადვოკატები ზრუნავდნენ პროფესიისადმი მაღალი ნდობის მოპოვებისათვის. (ეთიკის კომისიის 01.11.2018 წლის გადაწყვეტილება, დისციპლინური საქმე N086/18; ეთიკის კომისიის 2019 წლის 27 მაისის გადაწყვეტილება, საქმე 007/18).

- 6.4 საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ ადვოკატი ვალდებულია კლიენტის დაცვის მიზნით გამოიყენოს ყველა კანონიერი საშუალება და ყველა ღონე იხმაროს, რომ კლიენტის ინტერესები ჯეროვნად იყოს დაცული. ადვოკატი, ისევე როგორც სხვა ნებისმიერი მოქალაქე, სარგებლობს გამოხატვის თავისუფლებით. დაუშვებელია ადვოკატს დაეკისროს პასუხისმგებლობა კლიენტის ინტერესების დასაცავად სასამართლო ან/და ადმინისტრაციულ ორგანოში წარმოთქმული განცხადებებისთვის. თავის მხრივ, ადვოკატის როლიდან გამომდინარე, ადვოკატებს ეკისრებათ ვალდებულება კლიენტის ინტერესების დაცვის პროცესში იხელმძღვანელონ პროფესიული ეთიკის კოდექსით დადგენილი სტანდარტებით, იყვნენ წინდახედულები და პროფესიული საქმიანობის განხორციელებისას მიზნად არ ისახავდნენ სხვა პირთა პატივისა და ღირსების შელახვას.
- 6.5 ადამიანის უფლებათა შორის გამოხატვის თავისუფლება ერთ-ერთი უმთავრესი უფლებაა, რომელიც დაცულია საქართველოს კონსტიტუციის მე-17 მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილებით, რომლის თანახმად აზრისა და მისი გამოხატვის თავისუფლება დაცულია. დაუშვებელია ადამიანის დევნა აზრისა და მისი გამოხატვის გამო. ყოველ ადამიანს აქვს უფლება თავისუფლად მიიღოს და გაავრცელოს ინფორმაცია“. თუმცა აღსანიშნავია, რომ გამოხატვის თავისუფლება არ არის აბსოლუტური უფლება და კონსტიტუციის მე-17 მუხლის მე-5 პუნქტში ამომწურავადაა გაწერილი ის კრიტერიუმები, რომელთა საფუძველზეც იზღუდება ინფორმაციის გავრცელების თუ მიღების თავისუფლება. კონსტიტუციის მე-17 მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, „ამ მუხლის პირველ და მეორე პუნქტებში ჩამოთვლილ უფლებათა განხორციელება შესაძლებელია კანონით შეიზღუდოს ისეთი პირობებით, რომლებიც აუცილებელია სხვათა უფლებების დასაცავად...“.
- 6.6 საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ საქმეში საქართველოს მოქალაქეები გიორგი ყიფიანი და ავთანდილ უნგიაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ (საქმე #1/3/421,422; 2009 წლის 10 ნოემბრის გადაწყვეტილება) იმსჯელა გამოხატვის თავისუფლების შეზღუდვის საფუძველების თაობაზე და დაადგინა: „გამოხატვის თავისუფლების შეზღუდვის შედარებით ფართო დისკრეცია სახელმწიფოს შეიძლება მიენიჭოს მაშინ, როდესაც შეზღუდვას დაქვემდებარებული გამოხატვა უხამსი შინაარსისაა. გამოხატვის თავისუფლების შეზღუდვას დასაშვებია მაშინაც, თუ გამოხატვა ეწინააღმდეგება დამკვიდრებულ მორალურ ნორმებს.“
- 6.7 საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ საპროცესო ეტაპზე ფაქტების დადგენა არ ხდება, თუმცა დისციპლინური დევნის აღძვრის ან აღძვრაზე უარის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას კოლეგია ხელმძღვანელობს მხარეთა ახსნა-განმარტებებისა და მტკიცებულებათა შესწავლის საფუძველზე და სადავო ფაქტებს განიხილავს დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტით. მაშინ როდესაც, მხარეთა ახსნა-განმარტებები ურთიერთგამომრიცხავია, განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება სადავო ფაქტთან შემხებლობის მქონე სხვა მტკიცებულებებს. „დასაბუთებული ვარაუდი წარმოადგენს ფაქტების ან ინფორმაციის ერთობლიობას, რომელიც

მოცემული დისციპლინური საქმის წარმოების მასალების მიხედვით დააკმაყოფილებდა ნეიტრალურ მეთვალყურეს, რათა დაესკვნა დისციპლინური გადაცდომის შესაძლო ჩადენა“ (სუსგ დს/შ10-13, 16.10.2013).

- 6.8 საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, თითოეულ მხარეს ეკისრება იმ გარემოებების მტკიცების ვალდებულება, რომლებზეც ის ამყარებს საკუთარ პოზიციასა და მოთხოვნას. მოცემულ შემთხვევაში საჩივრის ავტორს ეკისრება პოზიტიური ვალდებულება, ეთიკის კომისიას წარუდგინოს საკუთარი პოზიციის დამდასტურებელი ისეთი მტკიცებულებები, რაც დააკმაყოფილებს დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტს, რომ სადავო ფაქტი ჩაიდინა მოპასუხე ადვოკატმა.
- 6.9 საჩივრის ავტორის განმარტებით, ადვოკატმა მ. კ.-მ ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში, სამოქალაქო საქმეზე N--- წარადგინა შესაგებელი, სადაც ის მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატებს ადანაშაულებდა მტკიცებულებების გაყალბებაში და კოლეგებს „გამყალბებლებს“ უწოდებდა. მომჩივანის პრეტენზია უარყო მოპასუხე ადვოკატმა. საკუთარი პოზიციის დასადასტურებლად, საჩივრის ავტორმა ეთიკის კომისიაში წარმოადგინა ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ ხელმოწერილი შესაგებელი, რომელიც ადვოკატმა წარადგინა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში მიმდინარე სამოქალაქო დავაში, საქმეზე N---. შესაგებლის მესამე გვერდზე მითითებულია შემდეგი ტექსტი: „სასამართლოს შეცდომაში შეყვანის გზით, მისთვის სასარგებლო შედეგის მისაღწევად, მოსარჩელე მხარე დღემდე სისტემატურად აყალბებს და ადგენს ყალბ მტკიცებულებებს... ზ. ბ.-ის მიერ თვითნებურად შპს „მ. კ.-ის“ დალუქვის და დოკუმენტების და კომპიუტერების მითვისების შემდეგ ვიხილეთ არაერთი გაყალბებული მტკიცებულება, მათ შორის შეთანხმების ტექსტი. გამოცდილების მქონე იურისტებისათვის ადვილად შესამჩნევია ისეთი გარემოებები, რაც მიუთითებს ტექსტების სიყალბეზე, მოსარჩელე მხარემ შეთანხმების ტექსტი წარადგინა როგორც ფინანსურ პოლიციაში; ისესასამართლოში.... ტექსტის ბოლო გვერდი, სადაც ხელმოწერები ფიქსირდება, საერთოდ ამოვარდნილია და შეთანხმების შინაარსს მოწყვეტილია და იმდენად ტრაფარეტულია, რომ მისი ნებისმიერ ტექსტზე მისადაგება, ადვილად გამოყენება შესაძლებელი.“; შესაგებლის მეოთხე გვერდზე მითითებულია შემდეგი ტექსტი: „მხარე აპელირებს და უთითებს მის მიერვე შექმნილ ყალბ მტკიცებულებებზე და მას ხელთ არა აქვს კანონით დადგენილი წესით შედგენილი არანაირი წერილობითი მტკიცებულება....“; შესაგებლის მეხუთე გვერდზე მითითებულია: „შეთანხმების ბოლო გვერდის წინა გვერდების შინაარსთან ერთიანობის დამადასტურებელი მტკიცებულება არის მის ბოლო გვერდზე შესრულებული ხელმოწერები, ისეთ პირობებში, როდესაც საგამომიებო ორგანოს ეჭვი აქვს დოკუმენტის და/ან მისი შინაარსის გაყალბებაზე.“; შესაგებლის მეხუთე გვერდზე მითითებულია: „...წარმოგიდგინთ ქუთაისის რაიონულ სასამართლოში წარდგენილ სარჩელის ასლს, რომელიც შეტანილია ზ. ბ.-ის მეუღლის ნ. ბ.-ის მიმართ. აღნიშნული მტკიცებულების შინაარსის გაცნობით ადვილად დარწმუნდებით, რომ საქმე გვაქვს კარგად ორგანიზებულ გამომძალველთან, რომელმაც მისი გადმოსახედიდან დაინახა სასამართლოს გამოყენების გზა სარგებლის მოპოვების მიზნით.“.
- 6.10 საპროცესო კოლეგიამ შეაფასა საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილ შესაგებელში მითითებული ფრაზები არა განყენებულად, არამედ ერთიანი კონტექსტის გათვალისწინებით. შესაგებლის არც ერთ მონაკვეთში არც პირდაპირ და არც ირიბად მითითებული არ არის საჩივრის ავტორზე ან მოპასუხე ადვოკატის სხვა რომელიმე კოლეგაზე. ამავდროულად, ფრაზების შინაარსის

გათვალისწინებით, არ დგინდება, რომ შესაგებელში მითითებული მსჯელობა მიემართება ადვოკატ მ. კ.-ს კოლეგებს: ადვოკატ ი. ბ.-სა და ადვოკატ ბ. ქ.-ს. მიუხედავად ამისა, საპროცესო კოლეგიამ მცირე შეაფასება გააკეთა შესაგებელში მითითებულ (გადაწყვეტილების 5.6 პუნქტში ჩამოთვლილი) ფრაზეოლოგიასთან მიმართებით: „მოსარჩელე მხარე დღემდე სისტემატურად აყალბებს და ადგენს ყალბ მტკიცებულებებს... კომპიუტერების მითვისების შემდეგ ვიხილეთ არაერთი გაყალბებული მტკიცებულება...“; „მხარე აპელირებს და უთითებს მის მიერვე შედგენილ ყალბ მტკიცებულებებზე“; „საგამომიებო ორგანოს ეჭვი აქვს დოკუმენტის და/ან მისი შინაარსის გაყალბებაზე.“; „.....აღნიშნული მტკიცებულების შინაარსის გაცნობით ადვილად დარწმუნდებით, რომ საქმე გვაქვს კარგად ორგანიზებულ გამომძაღველთან...“. მოცემულ შემთხვევაში, კოლეგია მიიჩნევს, რომ არ არსებობს საკმარისი საფუძველი იმის დასასაბუთებლად, რომ ადვოკატი გამოხატვის თავისუფლების ფარგლებს გაცდა საადვოკატო საქმიანობის განხორციელების დროს, როდესაც საჩივრის ავტორთა მიმართ გამოიყენა მითითებული ტერმინები, ვინაიდან ირკვევა, რომ ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, ადვოკატის მიზანს წარმოადგენდა საკუთარი კლიენტის ინტერესების ეფექტური დაცვა და არა მოწინააღმდეგე მხარის ღირსების შელახვა. საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ ადვოკატის სტრატეგიამ შესაძლოა გამოიწვია მოწინააღმდეგე მხარის უკმაყოფილება და ადვოკატის მოქმედებების შესაძლოა მოწინააღმდეგისათვის არასასიამოვნოც კი იყო, თუმცა, განსახილველ შემთხვევაში არ დგინდება, რომ ადვოკატის მიზანს კლიენტის მოწინააღმდეგე მხარის შეურაცხყოფა ან დამცირება წარმოადგენდა. ადვოკატი მოქმედებდა კლიენტის ინტერესების სასარგებლოდ და შესაგებელში მითითებული ტერმინოლოგიის გამოყენება წარმოადგენდა მისი მიზნის (კლიენტის ინტერესების დაცვის) მიღწევის საშუალებას, რაც გამომდინარეობდა მხარეთა შორის არსებული დავის შინაარსიდან და კრიტიკული, შეფასებითი მსჯელობა არ იყო გადმოცემული უწყალო, უცენზურო ან/და ამორალური ფრაზეოლოგიით გადმოცემული. რაც შეეხება ტერმინს „გამომძაღველი“, კოლეგია ეთიკის კომისიის პრაქტიკის შესაბამისად (ეთიკის კომისიის 10.10.2014 წლის გადაწყვეტილება, დისციპლინური საქმე N066/14) განმარტავს, რომ აღნიშნული წარმოადგენს შეფასებით სიტყვას და არ მიეკუთვნება შეურაცხმყოფელ ტერმინთა კატეგორიას. ამასთან ერთად, მიმართული არ არის ადრესატის დამცირებისა და ღირსების შელახვისაკენ და სრულად ჯდება გამოხატვის თავისუფლების ფარგლებში.

6.11 საპროცესო კოლეგიის პოზიციით, არ დგინდება, რომ ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში (საქმე N---) წარდგენილ შესაგებელში გამოყენებული ტერმინოლოგია (რომელიც თავისი შინაარსის გათვალისწინებით, არ წარმოადგენს შეურაცხმყოფელი კატეგორიის ტერმინებს და არის კრიტიკული, შეფასებითი მსჯელობა) მიემართება კოლეგებს. შესაბამისად, საპროცესო კოლეგიის შეფასებით, მოცემულ შემთხვევაში, არ დასტურდება ადვოკატის მიერ პროფესიული ეთიკის ნორმების (პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 და 10.1 მუხლები) შესაძლო დარღვევა.

6.12 ადვოკატის მიერ კოლეგიალობის პრინციპის დარღვევის ფარგლებში, საპროცესო კოლეგიამ შეაფასა საჩივრის ავტორის მეორე პრეტენზია, რომლის მიხედვითაც, ადვოკატ მ. კ.-ს და - ადვოკატი ფ. კ., ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სასამართლო სხდომაზე (საქმე N---) მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატებს ადანაშაულებდა მტკიცებულებების გაყალბებაში და აცხადებდა, რომ ეს იყო როგორც თავად მისი და მისი დის, ასევე მათი მარწმუნებლის ხელთ არსებული უტყუარი ინფორმაცია. აღნიშნული პრეტენზიის დასადასტურებლად, ადვოკატმა ი.

ბ.-მ ეთიკის კომისიაში წარმოადგინა ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სასამართლო სხდომის ოქმი (საქმე N N---).

6.13 საპროცესო კოლეგიამ შეისწავლა საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი, ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სასამართლო სხდომის ოქმი (საქმე N---) და ყურადღება გაამახვილა მოწმე ბ. ქ.-ის მიერ დასახელებულ მონაკვეთებზეც (01:15:29; 01:16:38; 01:16:45 საათები). ოქმის შესწავლის შედეგად დგინდება, რომ სასამართლო პროცესი მიმდინარეობდა დამაბულ ფორმატში, მოწინააღმდეგე მხარეთა ადვოკატების პაექრობის ფონზე. დაპირისპირებულ მხარეთა ადვოკატები გამოთქვამდნენ კრიტიკულ მოსაზრებებს და მათ შორის მიმდინარე პაექრობა ასეთია:

ადვოკატი ფ. კ.: *„მე შეკითხვების ეტაპზე მხარეებს გარკვეულ შეკითხვებს დავუსვამ.... სამართლებრივი საფუძვლები იყო სრულად დაუსაბუთებელი და ალბათ ეს იყო საფუძველი, რომ მხარე შეეცდებოდა სასამართლოს შეცდომაში შეყვანას და დაუსწრებელი გადაწყვეტილების მიღებას, რომ ვიღაც კერძო ფოსტას დააწერინა, რომ თითქოს სარჩელს არ ვიბარებდი.... სირცხვილია, დღევანდელი რეფორმის ფარგლებში მხარე ასეთი არაკეთილსინდისიერი მეთოდებით ცდილობდა სასამართლოს შეცდომაში შეყვანას..... ჩემი მოსაზრებაა ეს“*

- სხდომის ოქმიდან დგინდება, რომ ადვოკატ ფ. კ.-ს მოსამართლე აძლევს შენიშვნას: *„არ გამოიყენოთ შეურაცხმყოფელი ტერმინი“*; რასაც ადვოკატი პასუხობს: *„...სასამართლოს შეცდომაში შეყვანა არ არის შეურაცხმყოფელი, ამ ტერმინს იცნობს კანონმდებლობაც, მე მიმაჩნია, ანუ ჩემი მოსაზრებაა, რომ ესეა“*.

- მოსამართლე: *„შეწყვიტეთ ქალბატონო ფ., ვსხედვართ სასამართლო პროცესზე, აყალიბებთ თქვენს აზრს; უადგილოა მხარეთა დაპირისპირება; არ გამოიყენოთ მითითება, რომ „დააწერინა ფოსტის თანამშრომელს, სასამართლო როგორმე არ შევა შეცდომაში,დაჯარიმებაზე ხომ არ უნდა გადავიდეთ“*.

- ადვოკატი ფ. კ.: *„ჩემი მოსაზრებაა ეს, კიბატონო“*.

- ადვოკატი ბ. ქ.: *„ვისი ნათესავია ფოსტის თანამშრომელი?შენიშვნის გარდა, ხომ შეიძლება დავაჯარიმოთ?“*.

- მოსამართლე: *„ბატონო ბ., თქვენც ნუ გადახვალთ წესრიგის დარღვევაში.....“*

- ადვოკატი ფ. კ. პასუხობს ადვოკატ ბ. ქ.-ს: *„.....თქვენ ვერ დამაჯარიმებთ, სასამართლო დამაჯარიმებს თუ უნდა...“* „.....ვერ გავიგე საერთოდ, ვერ ვხვდები თქვენი რეპლიკების ვერც შინაარსს, ვერც თავს, ვერც ბოლოს“.

- მოსამართლე: *„შეწყვიტეთ ქალბატონო ფ.“*.

- ადვოკატი ბ. ქ.: *„ჩვენს მიერ წარმოდგენილი დოკუმენტი, ერთი არის წარმოდგენილი 2018 წელს, ერთი 2019 წელს, თქვენ როგორც წარმომადგენელი სასამართლოს წინაშე აცხადებთ, რომ ეს დოკუმენტები ყალბია?“*

- ადვოკატი ფ. კ.: *„რა თქმა უნდა, არც ერთი არ არის ჩემი მხარის მიერ ხელმოწერილი“*.

- ადვოკატი ბ. ქ.: *„თუ ყალბი იყო, რა მოიმოქმედეთ?“*

- ადვოკატი ფ. კ.: „მიმდინარეობს გამოძიება და თქვენი მხარე დაკითხვაზე იმყოფებოდა“.

- ადვოკატი ბ. ქ.: „რას ნიშნავს ვიმყოფებოდი“.

(იხ. ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სხდომის ოქმი, საქმეზე N---, 01:13:30 – 01:23:25 სთ).

- ადვოკატი ფ. კ.: „.... დანართ N3-ში მითითებულ მტკიცებულებას ვინ აწერს ხელს? თქვენთვისაც ხომ საინტერესოა ვინ აწერს ხელს... ზემოთ მითითებულ მტკიცებულებაზე ბ. ხ.-ს ხელი არ მოუწერია და გთხოვთ მიმითითოთ რომელი სამართლებრივი ნორმით ითხოვთ სამეწარმეო რეესტრის მონაცემების გაუქმებას... ნორმა მიმითითეთ, თუნდაც ერთი და თუ 10 გაქვთ, მთლად უკეთესი თქვენთვის.. ნორმებს ვცნობ, გამცეს პასუხი... თქვენ რა ნორმასაც მითითებთ, ეს ჩემთვის სასურველი ნორმაა..“ (იხ. 10.01.2023 წლის ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს სხდომის ოქმი, საქმეზე N---, 01:24:24 – 01:28:32); „კიდევ ერთხელ გავუსვამ ხაზს, რომ სარჩელი სამართლებრივი თვალსაზრისით სრულიად დაუსაბუთებელია და ვერ ამართლებს იმ მოლოდინებს რაც უნდა წარმოედგინა მხარეს... მხარე რასაც უთითებს, სამართლებრივ ნორმებს.. რაც არ არსებობს, რას მიუთითებს, მე მესმის მხარის და მისი წარმომადგენლების... რა ნორმებზეც მხარემ მიუთითა ის პირდაპირ იცავს ჩემი კლიენტის - ბ. ხ.-ს ინტერესებს...“ (იხ. ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სხდომის ოქმი, საქმეზე N---, 01:36:02 – 01:40:00 სთ).

- ადვოკატი ბ. ქ. ადვოკატ ფ. კ.-ს ეხმაურება: „თქვენი პოზიცია ჩემთვის არ არის მისაღები, შეიძლება თქვენთვის ჩემი სიტყვა ბელეტრისტიკაა.. ჩემთვის ასეთი ფორმატით ურთიერთობა არ არის მისაღები, თქვენ დასცინით მხარეს... ის არის ცინიზმით სავსე“.

ადვოკატი ფ. კ. კოლეგას არ ეპასუხება.

(იხ. ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 10.01.2023 წლის სხდომის ოქმი, საქმეზე N---, 01:44:30 – 01:46:05 სთ).

6.14 საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი ოქმის მოსმენის შედეგად დგინდება, რომ ადვოკატი ფ. კ. გამოთქვამდა კრიტიკულ მოსაზრებებს; მისი მსჯელობა იყო შეფასებითი, ხოლო მის მიერ გამოყენებული ფრაზები გამოხატული არ ყოფილა მტკიცებით ფორმატში. ამავდროულად, სხდომის ოქმის ანალიზის საფუძველზე არ დგინდება, რომ ადვოკატ ფ. კ.-ს მიერ გაქდერებული მოსაზრებები მიემართება მის კოლეგებს: ადვოკატ ი. ბ.-სა და ადვოკატ ბ. ქ.-ს. საჩივრის ავტორის მიერ წარმოდგენილი ოქმის შესწავლისა და ანალიზის შედეგად არ დგინდება, რომ ადვოკატი ფ. კ. მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატებს ადანაშაულებდა მტკიცებულებების გაყალბებაში და აცხადებდა, რომ ეს იყო როგორც თავად მისი და მისი დის, ასევე მათი მარწმუნებლის ხელთ არსებული უტყუარი ინფორმაცია. საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ დისციპლინურ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების შეფასების საფუძველზე, არ დგინდება ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსით დადგენილი სტანდარტების შესაძლო დარღვევა.

6.15 შესაბამისად, საპროცესო კოლეგია ასკვნის, რომ ადვოკატ მ. კ.-ს მიერ გამოთქმული სუბიექტური მოსაზრებები, არ წარმოადგენს პროფესიული ეთიკის კოდექსით დაცული კოლეგიალურობის სტანდარტის დარღვევას (პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-7 და 10.1 მუხლები).

6.16 საპროცესო კოლეგიამ იხელმძღვანელა „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების 30-ე მუხლის მე-2 პუნქტით, 31-ე მუხლით და 40-ე მუხლის პირველი პუნქტით და გადაწყვიტა:

III სარეზოლუციო ნაწილი

1. დისციპლინურ საქმეზე №023/23 ადვოკატ მ. კ.-ს /სიითი N/ მიმართ, არ აღიძრას დისციპლინური დევნა.
2. გადაწყვეტილების ასლი გაეგზავნოს მხარეებს.
3. საპროცესო კოლეგიის გადაწყვეტილება არ საჩივრდება.

კოლეგიის თავმჯდომარე:

/ოთარ კაჭკაჭაშვილი/

კოლეგიის წევრი:

/ანა ხურციძე/

კოლეგიის წევრი:

/ინგა ბერიძე/